

РЕШЕНИЕ

№ 6620

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5717** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Н. Г. К. от [населено място] срещу Решение № ППН-02-412/15.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни, с което се отправя предупреждение на жалбоподателя в качеството му на администратор на лични данни за това, че изградена система за видеонаблюдение в стопанисван от него имот може да бъде въведена в експлоатация и има вероятност да обработва лични данни без правно основание за това.

Жалбоподателят посочва, че стопанисвания от него стопански двор на [улица]многократно е бил обект на кражби, унищожаване и повреждане. Поради това жалбоподателят е монтирал 16 бр. камери с цел сплашване на евентуални посегатели. Камерите не са включени или свързани към записващи устройства, с каквито жалбоподателя не разполага. Не са монтирани и други компоненти, необходими, за да се превърнат тези камери в система за видеонаблюдение. КЗЛД е следвало да отчете тези факти преди да приеме, че има вероятност от нарушение на разпоредбите за защита на личните данни. Като не го е сторила, е издала немотивирано решение. Незаконосъобразно е прието и че жалбоподателят е администратор на лични данни. Поради това се иска отмяна на процесното решение и присъждане на разноските по делото.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и

съображенията на страните, Административен съд София – град, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по сигнал на кмета на СО, район „К.“ с вх. № ППН-02-412 от 07.10.2020г. за неправомерно монтирани видеокамери в поземлен имот в[жк], [улица], местност VII-39. Към сигнала е приложен снимков материал (л. 16-19), от който се виждат монтирани камери на зид на ограда. С писмо от 13.10.2020г. кметът на район „К.“ е приложил извадка от цифровия модел за имота на [улица], както и данни за собственика на обекта.

С писмо от 18.11.2020 г. на председателя на КЗЛД Н. К. е уведомен за откритото административно производство, както и за това, че ще му бъде извършена проверка за изясняване на фактите по сигнала. Изпратен му е въпросник за проверка. Със заповед № РД-15-17 от 21.01.2021г. на председателя на КЗЛД е разпоредено извършването на проверка по спазване на Регламент 2016/679 на ЕП и на Съвета в притежавания от него обект със задача: да се установи дали в него е изградена система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри. На 03.02.2021г. е съставен констативен протокол за извършената проверка. Констатирано е, че в обекта са монтирани 16 бр. камери, 12 от които на външната страна – на оградата, 3бр. – вътре в обекта, и една във фургона вътре в обекта. Във фургона са установени изводи за 16 бр. камери, които не са свързани със записващо устройство. Не е констатирана изградена система за видеонаблюдение, нито записващо устройство, нито други съоръжения, позволяващи осъществяване на видеонаблюдение и/или запис на кадри и изображения, водещи до идентифициране на физически лица. Към протокола е приложен снимков материал – л. 28 – 34 по делото. От т.3 на попълнения от жалбоподателя въпросник става ясно, че другите устройства са в процес на изграждане. В т.5 е посочено, че камерите са насочени към частен имот, като обхвата на обектите ще стане ясен след изграждане на цялата система за видеонаблюдение. На тази база проверяващият екип е предложил на Н. Г. К. да се отправи предупреждение на основание чл. 58, §2, б. „а“ във връзка с чл. 57, §1, б. „а“ и „г“ от Регламент 2016/679.

Въз основа на така събраните данни, на заседание на КЗЛД на 17.02.2021г. по протокол № 6 е прието процесното решение. Според него Н. К. е администратор на лични данни и е изградил система за видеонаблюдение в обект в кв. Ч., [улица], местност VII-39, като е предупредил същия, че с оглед факта че системата може да бъде въведена в експлоатация във всеки един момент, видеокамерите трябва да бъдат монтирани по такъв начин, че в обхвата им да не попадат публично достъпни места (улици, тротоари и др.), и други частни имоти, както и случайно преминаващи физически лица. В противен случай има вероятност К. да наруши чл. 6, §1, б. „а“ – „е“ от Регламент 2016/679. Решението е взето с мнозинство от трима членове на КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт съгласно чл. 38, ал.3 от ЗЗЛД. Видно от обратна разписка на л. 13 от делото, оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 05.05.2021г., а жалбата е подадена на 19.05.2021г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма,

съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК, и е изследвала обективно всички факти като подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение.

Не е налице и противоречие на оспорения акт с материалния закон. Съгласно чл. 58, §2, б. „а“ от Регламент ЕС 2016/679 всеки надзорен орган има правомощие да отправя предупреждения до администратора или обработващия лични данни, когато има вероятност операции по обработване на данни, които те възнамеряват да извършат, да нарушат разпоредбите на настоящия регламент. Става въпрос за превантивна ПАМ, която се отправя под условие доколкото камерите в обекта биха могли във всеки един момент да бъдат въведени в експлоатация и да извършват видеонаблюдение. Предназначението на ПАМ с превантивен характер е да осуети възможността на дееца да извърши нарушение, като тази мярка не съставлява административно наказание. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, в случая по [чл. 58, §2, б. „а“](#) от Регламент ЕС 2016/679, ПАМ се прилага под условие - "когато има вероятност операции по обработване на данни, които лицето възнамерява да извърши, да наруши разпоредбите на настоящия регламент". Ако тази вероятност не се осъществи, т.е. лицето не извърши операциите по обработване на личните данни и/или ги осъществи, но в съответствие с разпоредбите на регламента, ПАМ следва да се счита за отпаднала, с оглед ненастъпване на условието, с което е обвързано действието ѝ. Поради това и само ако настъпи това условие, жалбоподателят ще придобие статут на администратор. Т.е. както мярката по чл. 58, §2, б. „а“, така и статута на жалбоподателя на администратор по смисъла на [чл. 4, т. 7 от Регламент \(ЕС\) 2016/679](#), са относими към вероятно обработване на лични данни, а не към налично такова. Поради това е неоснователен доводът на жалбоподателя, че спрямо него мярката не може да бъде приложена, защото няма качеството на администратор на лични данни.

Основният извод на Комисията е, че съществува вероятност при въвеждане в експлоатация на система за видеонаблюдение да се обработват лични данни в нарушение на чл. 6, §1, от ОРЗД, се подкрепя от представения по делото доказателствен материал. Видно от попълнения от жалбоподателя въпросник системата е в процес на изграждане и камерите са насочени към частен имот. За да е законосъобразно бъдещо обработване на лични данни в този случай, е необходимо наличие на поне едно от условията по цитирания параграф - субектът на данните да е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия,

които са предоставени на администратора; обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни. В жалбата се излагат доводи за легитимен интерес- охрана на имущество, собственост на жалбоподателя, за което не са приложени доказателства. Дори обектът да е негова собственост, поставянето на камери трябва да е пропорционално на целта, която се преследва с това и да не е прекомерно. Насочването на камерите (с оглед разположението на по-голямата част от тях на оградата) към частен имот, публично достъпни места – улици, тротоари и др., или случайно преминаващи хора, е прекомерно на посочената в жалбата цел. В този случай администраторът следва да не записва повече от необходимото (напр. само входа), да не включва чужда собственост, да не използва системи за лицево разпознаване, да информира за целите на наблюдението и начина, по който се осъществява, да предвиди мерки за обезпечаване сигурността на данните, и т.н. Именно за да предпази жалбоподателя от подобно нарушение, ответникът е издал процесното предупреждение.

С оглед изложеното съдът приема, че процесното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното Административен съд София-град, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. К. от [населено място] срещу Решение № ППН-02-412/15.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: